

ผลกระทบของความขัดแย้งระหว่างอิหร่านและสหรัฐอเมริกาต่อราคาพลังงาน เศรษฐกิจโลก และเศรษฐกิจไทย

Executive Summary

ความตึงเครียดระหว่าง อิหร่าน และ สหรัฐอเมริกา ได้กลับมาเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญของเศรษฐกิจโลกผ่านความเสี่ยงต่อระบบพลังงานในตะวันออกกลาง โดยเฉพาะ ช่องแคบฮอร์มุซ ซึ่งเป็นเส้นทางขนส่งน้ำมันและก๊าซธรรมชาติเหลวที่มีความสำคัญเชิงระบบต่อเศรษฐกิจโลก ตลาดการเงินได้เริ่มสะท้อนความเสี่ยงดังกล่าวผ่านการเพิ่มขึ้นของ Geopolitical Risk premium ในราคาน้ำมัน การปรับขึ้นของราคาทองคำ และความผันผวนของตลาดหุ้นโลก แม้ตลาดยังให้น้ำหนักกับ ฐานที่ความขัดแย้งยืดเยื้อแต่ยังไม่กระทบอุปทานพลังงานโลกอย่างรุนแรง แต่หากสถานการณ์ยกระดับจนกระทบเส้นทางขนส่งพลังงาน ความเสี่ยงต่อ ภาวะ Stagflation ในเศรษฐกิจโลกจะเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

สำหรับประเทศไทย ความเปราะบางต่อราคาน้ำมันปรากฏชัดผ่านทั้ง ภาคการผลิต การบริโภคภาคครัวเรือน ภาคการส่งออก และเงินเฟ้อ โดยการวิเคราะห์จากตาราง Input-Output ชี้ว่าเศรษฐกิจไทยยังพึ่งพาน้ำมันในสัดส่วนสูงพอสมควร หากราคาน้ำมันปรับขึ้นต่อเนื่องสู่ระดับ 100-120 ดอลลาร์ต่อบาร์เรล เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มเผชิญแรงกดดันทั้งด้านการเติบโตและค่าครองชีพพร้อมกัน

Current Situation: ความขัดแย้งระหว่างอิหร่านและสหรัฐ

ความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ระหว่าง อิหร่าน และ สหรัฐอเมริกา ได้กลับมาเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญของเศรษฐกิจโลกและตลาดพลังงานอีกครั้ง หลังสถานการณ์ในตะวันออกกลางเริ่มทวีความรุนแรงขึ้น ทั้งจากการเผชิญหน้าทางทหารโดยตรงและการตอบโต้ผ่านเครือข่ายพันธมิตรในภูมิภาค ความเสี่ยงดังกล่าวทำให้ตลาดการเงินทั่วโลกเริ่มประเมินโอกาสของการยกระดับความขัดแย้ง และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่ออุปทานพลังงานโลกมากขึ้น

ในเชิงยุทธศาสตร์ ความขัดแย้งครั้งนี้มีนัยสำคัญต่อเศรษฐกิจโลก เนื่องจากตะวันออกกลางยังคงเป็นศูนย์กลางการผลิตและส่งออกพลังงานของโลก โดยเฉพาะน้ำมันดิบ แม้การส่งออกน้ำมันของอิหร่านจะถูกจำกัดจากมาตรการคว่ำบาตรของสหรัฐอเมริกาในช่วงหลายปีที่ผ่านมา แต่อิหร่านยังคงมีบทบาทต่อสมดุลอุปทานในตลาดพลังงานโลก โดยเฉพาะในภาวะที่ตลาดมีความเปราะบางด้านอุปทานและมี Capacity สำรองจำกัด

อีกมิติหนึ่ง que เพิ่มความซับซ้อนของสถานการณ์คือ โครงสร้างความสัมพันธ์ทางภูมิรัฐศาสตร์ในภูมิภาค ซึ่งเชื่อมโยงกับบทบาทของ อิสราเอล ประเทศอาหรับในอ่าวเปอร์เซีย และกลุ่มติดอาวุธที่มีความสัมพันธ์กับอิหร่าน ความเชื่อมโยงดังกล่าวทำให้ความขัดแย้งครั้งนี้ไม่ใช่ความขัดแย้งแบบทวิภาคีโดยตรงเท่านั้น แต่เป็นความเสี่ยงที่สามารถขยายตัวเป็นความตึงเครียดในระดับภูมิภาคได้ หากเหตุการณ์ตอบโต้ลุกลามต่อเนื่อง

ในภาพรวม สถานการณ์ระหว่างอิหร่านและสหรัฐอเมริกา จึงเป็นหนึ่งในความเสี่ยงด้านภูมิรัฐศาสตร์ที่ตลาดโลกให้ความสำคัญมากที่สุดในปัจจุบัน ไม่เพียงเพราะอาจกระทบต่ออุปทานพลังงานโลกเท่านั้น แต่ยังมีศักยภาพที่จะส่งผลต่อเสถียรภาพของตลาดการเงินและแนวโน้มเงินเฟ้อในหลายประเทศด้วย

มุมมองของตลาดต่อความตึงเครียดในตะวันออกกลาง

ในช่วงที่เศรษฐกิจโลกยังเผชิญความไม่แน่นอนจากหลายปัจจัย ทั้งทิศทางนโยบายการเงินของประเทศเศรษฐกิจหลัก ภาวะเงินเฟ้อ และความผันผวนของราคาพลังงาน ความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ในตะวันออกกลางได้กลายเป็นอีกหนึ่งตัวแปรสำคัญที่ตลาดการเงินโลกต้องติดตามอย่างใกล้ชิด โดยปกติแล้วตลาดมักสะท้อนการประเมินความเสี่ยงดังกล่าวผ่านการเคลื่อนไหวของราคาสินทรัพย์หลัก เช่น น้ำมัน ทองคำ พันธบัตรรัฐบาล และ

ดัชนีตลาดหุ้น ซึ่งสะท้อนการปรับพอร์ตของนักลงทุน ภายใต้ภาวะความไม่แน่นอนที่เพิ่มขึ้น

สินทรัพย์ที่ตอบสนองต่อความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ได้รวดเร็วที่สุดประเภทหนึ่งคือ ทองคำ ซึ่งมักถูกมองว่าเป็นสินทรัพย์ปลอดภัย (Safe-haven Asset) เมื่อความเสี่ยงด้านภูมิรัฐศาสตร์เพิ่มขึ้น นักลงทุนมักลดการถือครองสินทรัพย์เสี่ยง เช่น หุ้น และเพิ่มการถือครองสินทรัพย์ที่มีความสามารถในการรักษามูลค่าในช่วงวิกฤต การปรับพอร์ตลักษณะนี้ทำให้ความต้องการลงทุนในทองคำเพิ่มขึ้น และผลักดันราคาทองคำให้ปรับตัวสูงขึ้นในระยะสั้น นอกจากนี้ ความเสี่ยงที่ราคาพลังงานจะเพิ่มขึ้นจากความขัดแย้งยังอาจสร้างแรงกดดันด้านเงินเฟ้อทั่วโลก ซึ่งเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่สนับสนุนความต้องการทองคำ เนื่องจากทองคำมักถูกใช้เป็นเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงจากเงินเฟ้อในระยะยาว

ในด้านความต้องการทองคำจากภูมิภาคตะวันออกกลาง แม้ภูมิภาคนี้มีบทบาทในตลาดทองคำโลก แต่สัดส่วนความต้องการยังอยู่ในระดับจำกัด ข้อมูลในปี 2025 ระบุว่าความต้องการทองคำรวมของตะวันออกกลางอยู่ที่ประมาณ 271.3 ตัน ลดลงจาก 281.2 ตันในปี 2024 คิดเป็นประมาณ 5% ของความต้องการทองคำทั่วโลก ดังนั้น หากเกิดผลกระทบทางเศรษฐกิจจากสงครามในภูมิภาค ความต้องการทองคำในรูปของเครื่องประดับหรือการลงทุนภายในภูมิภาคอาจลดลงได้ในระยะสั้น อย่างไรก็ตาม ปัจจัยดังกล่าวมีน้ำหนักต่อราคาทองคำโลกน้อยกว่าความต้องการลงทุนจากตลาดการเงินระหว่างประเทศ

อีกประเด็นที่อาจมีผลต่ออุปทานทองคำในตลาดโลกคือ การบริหารสำรองทองคำของธนาคารกลางในตะวันออกกลาง หากเศรษฐกิจของบางประเทศได้รับผลกระทบจากสงคราม ธนาคารกลางอาจจำเป็นต้องใช้สินทรัพย์สำรองเพื่อรักษาเสถียรภาพทางการเงินหรือค่าเงิน อย่างไรก็ตาม ปริมาณทองคำสำรองของประเทศในภูมิภาคยังคงอยู่ในระดับจำกัดเมื่อเทียบกับตลาดโลก ตัวอย่างเช่น ซาอุดีอาระเบียถือครองทองคำประมาณ 323 ตัน เลบานอนประมาณ 286.8 ตัน อิรักประมาณ 162 ตัน กาตาร์ประมาณ 113 ตัน คูเวตประมาณ 79 ตัน และสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ประมาณ 74 ตัน ขณะที่ปริมาณ

ทองคำสำรองของอิหร่านไม่มีข้อมูลอย่างเป็นทางการ แต่คาดว่าจะอยู่ในระดับประมาณ 60 ตัน ดังนั้น แม้จะมีการปรับเปลี่ยนนโยบายสำรองทองคำในบางประเทศ ผลกระทบต่อสมดุลของตลาดทองคำโลกโดยรวมยังมีแนวโน้มจำกัด

ในขณะเดียวกัน ตลาดหุ้นทั่วโลกมักตอบสนองต่อความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ในลักษณะของ ภาวะลดความเสี่ยง (risk-off sentiment) โดยเฉพาะเมื่อราคาพลังงานปรับตัวสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ต้นทุนพลังงานที่เพิ่มขึ้นสามารถส่งผลโดยตรงต่อโครงสร้างต้นทุนของภาคธุรกิจจำนวนมาก โดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่ใช้พลังงานเข้มข้น เช่น การขนส่ง อุตสาหกรรมการผลิต ปิโตรเคมี และอุตสาหกรรมหนัก ต้นทุนที่เพิ่มขึ้นอาจกดดันกำไรของบริษัทจดทะเบียน และเพิ่มความไม่แน่นอนต่อแนวโน้มเศรษฐกิจโลกในระยะสั้น ส่งผลให้ดัชนีตลาดหุ้นในประเทศพัฒนาแล้ว เช่น S&P 500 และ MSCI World เผชิญแรงกดดันในช่วงที่ความตึงเครียดเพิ่มขึ้น

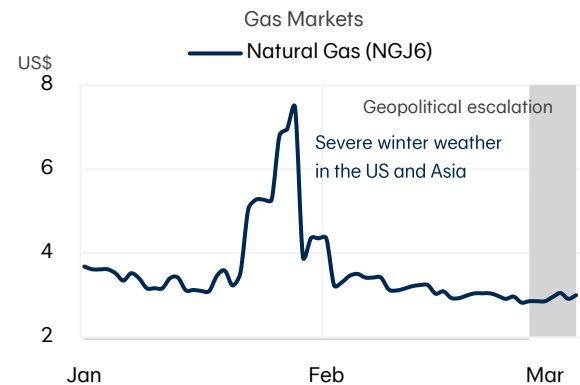
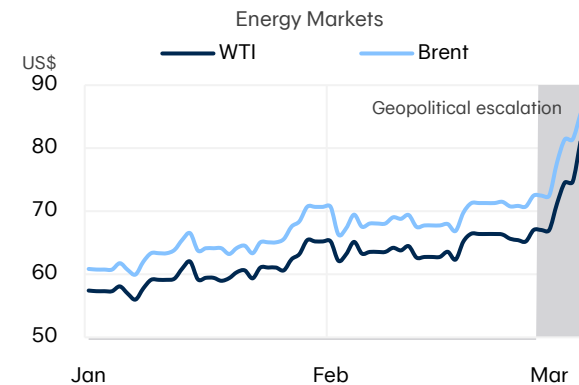
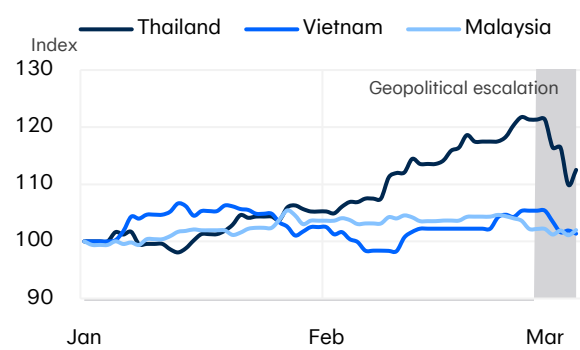
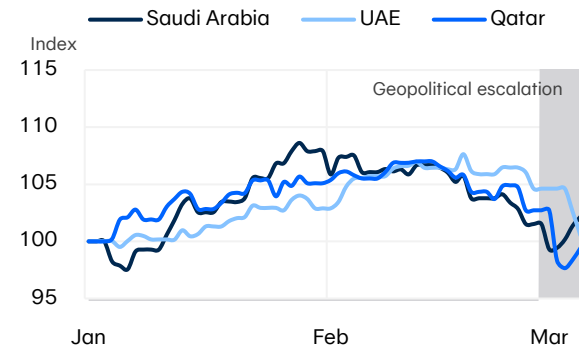
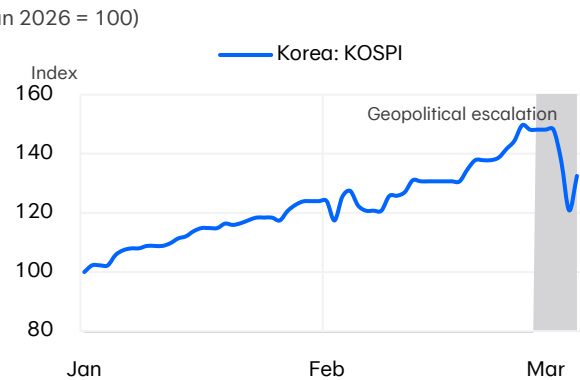
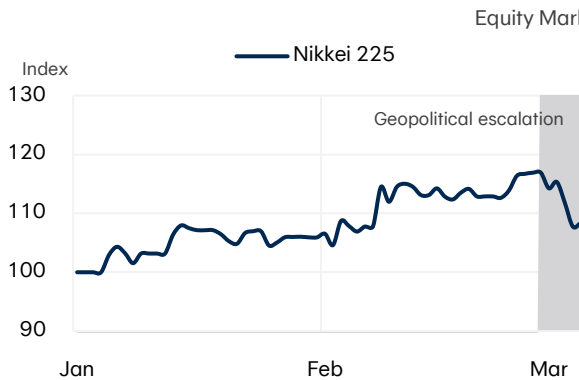
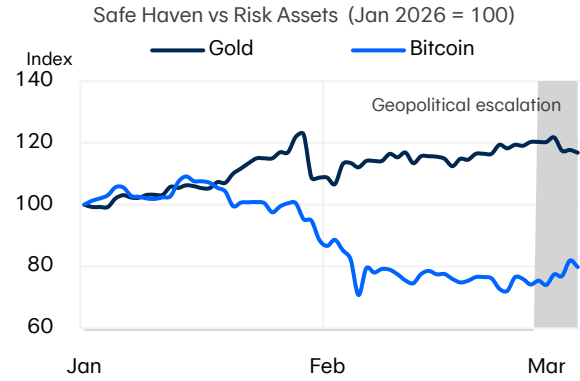
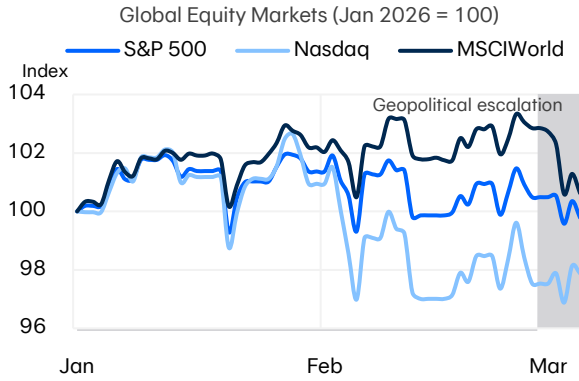
ผลกระทบดังกล่าวมีความแตกต่างกันตามโครงสร้างเศรษฐกิจของแต่ละประเทศ ตัวอย่างเช่น ตลาดหุ้นเกาหลีใต้ มีแนวโน้มปรับตัวลดลงค่อนข้างแรงเมื่อเทียบกับหลายประเทศ เนื่องจากเศรษฐกิจของประเทศพึ่งพาการนำเข้าพลังงานเกือบทั้งหมด และมีโครงสร้างเศรษฐกิจที่เน้นภาคอุตสาหกรรมการผลิตและการส่งออก เมื่อราคาพลังงานเพิ่มขึ้น ต้นทุนการผลิตของภาคอุตสาหกรรมหลัก เช่น อิเล็กทรอนิกส์ เคมีภัณฑ์ และปิโตรเคมี จึงเพิ่มขึ้นทันที นอกจากนี้ ตลาดหุ้นเกาหลีไต่ยังมีสัดส่วนการถือครองของนักลงทุนต่างชาติค่อนข้างสูง ทำให้การปรับพอร์ตของนักลงทุนต่างชาติในช่วงที่ความเสี่ยงระดับโลกเพิ่มขึ้น สามารถส่งผลให้ดัชนีตลาดปรับตัวลดลงได้รวดเร็วและรุนแรงกว่าตลาดอื่นสำหรับ ตลาดหุ้นไทย ดัชนีปรับตัวลดลงตามทิศทางตลาดหุ้นโลก แต่แรงขายหลักมาจากนักลงทุนสถาบันในประเทศและนักลงทุนรายย่อยมากกว่านักลงทุนต่างชาติ ความกังวลของตลาดมาจากผลกระทบของราคาพลังงานที่สูงขึ้นต่อเงินเฟ้อ ต้นทุนของภาคธุรกิจ และกำลังซื้อภายในประเทศ ซึ่งอาจส่งผลต่อแนวโน้มกำไรของบริษัทจดทะเบียนในระยะสั้น

ความตึงเครียดในตะวันออกกลางและความเสี่ยงต่อการขนส่งพลังงานผ่านช่องแคบฮอร์มุซสามารถส่งผลกระทบ

ต่อตลาดการเงินผ่านสามช่องทางหลัก ได้แก่ (1) ความเสี่ยงต่อเศรษฐกิจโลกจากต้นทุนพลังงานที่เพิ่มขึ้น ซึ่งอาจทำให้การเติบโตของกำไรบริษัทชะลอลง (2) การเพิ่มขึ้นของ Risk Premium ในตลาดการเงินจากความไม่แน่นอนของสถานการณ์

และ (3) ความเสี่ยงด้านเงินเฟ้อที่อาจเพิ่มขึ้นจากราคาพลังงาน ซึ่งอาจลดโอกาสที่ธนาคารกลางสหรัฐฯจะปรับลดอัตราดอกเบี้ยในระยะสั้น ปัจจัยเหล่านี้ร่วมกันทำให้ตลาดการเงินโลกมีแนวโน้มผันผวนมากขึ้นในช่วงที่ความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ยังคงดำเนินอยู่

Global Asset Price Response to Middle East Tensions

Source: CEIC.

Current Situation: ความขัดแย้งระหว่างอิหร่านและสหรัฐ

Exports through the Strait of Hormuz (mb/d)

	Crude oil (including condensates)	Products	Total
Bahrain	0.00	0.21	0.21
Iran	1.69	0.72	2.41
Iraq	3.32	0.31	3.63
Kuwait	1.40	0.97	2.37
Qatar	0.73	0.69	1.43
Saudi Arabia	5.43	0.80	6.23
Saudi-Kuwaiti Neutral Zone	0.35	0.00	0.35
United Arab Emirates	2.02	1.22	3.24
Total Hormuz	14.95	4.93	19.87

Note: For the full year 2025.
Sources: IEA analyses based on Kpler.

เสถียรภาพของเส้นทางขนส่งพลังงาน

หนึ่งในประเด็นที่ตลาดให้ความสำคัญมากที่สุดคือความเสี่ยงต่อเสถียรภาพของเส้นทางขนส่งพลังงานในตะวันออกกลาง โดยเฉพาะ ช่องแคบฮอร์มุซ ซึ่งเป็นหนึ่งใน “คอขวดของระบบพลังงานโลก” เนื่องจากเป็นเส้นทางหลักที่เชื่อมอ่าวเปอร์เซียกับตลาดพลังงานในเอเชีย ยุโรป และภูมิภาคอื่น หากเส้นทางขนส่งถูกปิดกั้นหรือหยุดชะงัก แม้เพียงช่วงเวลาสั้น ก็สามารถส่งผลให้ราคาน้ำมันในตลาดโลกปรับตัวสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว

ข้อมูลของ IEA ระบุว่า ในปี 2025 มีการขนส่งน้ำมันผ่านช่องแคบฮอร์มุซประมาณ 19.9 ล้านบาร์เรลต่อวัน

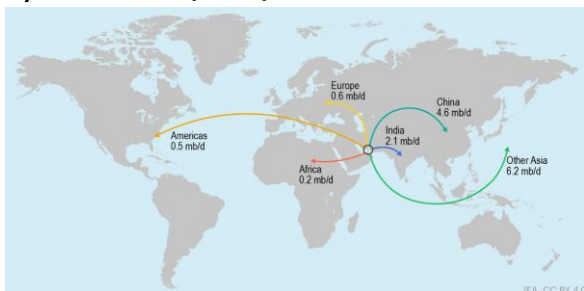
แบ่งเป็นน้ำมันดิบและคอนเดนเสทประมาณ 14.95 ล้านบาร์เรลต่อวัน และน้ำมันผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปประมาณ 4.93 ล้านบาร์เรลต่อวัน ปริมาณดังกล่าวคิดเป็นประมาณ 25% ของการค้าน้ำมันทางทะเลทั่วโลก และราว 20% ของการบริโภคน้ำมันทั่วโลก สะท้อนความสำคัญเชิงระบบของเส้นทางดังกล่าวต่อเสถียรภาพของตลาดพลังงานโลก

การพึ่งพาพลังงานของเอเชีย

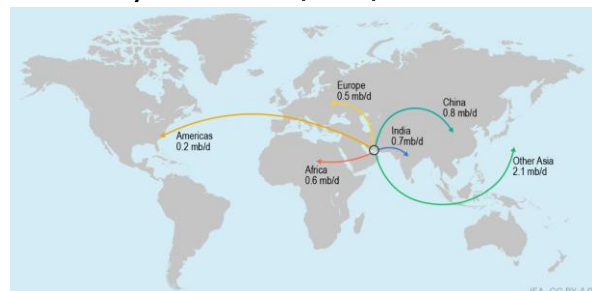
เอเชียเป็นปลายทางสำคัญของพลังงานที่ผ่านช่องแคบฮอร์มุซ โดยประมาณ 80% ของน้ำมันที่ขนส่งผ่านเส้นทางนี้มีปลายทางอยู่ในเอเชีย ส่งผลให้เศรษฐกิจเอเชียมีความอ่อนไหวต่อความเสี่ยงในตะวันออกกลางมากกว่าภูมิภาคอื่น ตัวอย่างเช่น จีน นำเข้าน้ำมันผ่านเส้นทางดังกล่าวประมาณ 4.6–5 ล้านบาร์เรลต่อวัน หรือประมาณหนึ่งในสามของการใช้พลังงานภายในประเทศ ขณะที่ อินเดีย พึ่งพาการนำเข้าน้ำมันจากตะวันออกกลางในระดับสูงกว่า โดยนำเข้าน้ำมันประมาณ 2–3 ล้านบาร์เรลต่อวัน หรือราว 60% ของความต้องการพลังงานภายในประเทศ

นอกจากน้ำมันดิบแล้ว ช่องแคบฮอร์มุซยังเป็นเส้นทางสำคัญของการขนส่ง ก๊าซธรรมชาติเหลว (LNG) ด้วย โดยในปี ค.ศ. 2025 มี LNG ผ่านเส้นทางดังกล่าวประมาณ 112 พันล้านลูกบาศก์เมตร หรือประมาณ 20% ของการค้า LNG ทั่วโลก ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการส่งออกจากกาตาร์ ไปยังตลาดเอเชีย ทำให้ความเสี่ยงต่อ Hormuz ไม่ได้กระทบเฉพาะตลาดน้ำมัน แต่ยังมีนัยต่อเสถียรภาพของตลาดก๊าซด้วย

Crude oil exports transiting the Strait of Hormuz by destination (2025)

Oil product exports transiting the Strait of Hormuz by destination (2025)

Note: Total does not match sum of adding individual numbers due to destinations not indicated.
Source: IEA analysis based on Kpler.

ความสามารถในการหลีกเลี่ยงของแคบฮอร์มุซ

แม้ผู้ผลิตพลังงานบางประเทศในตะวันออกกลางจะมีโครงสร้างพื้นฐานที่ช่วยหลีกเลี่ยงเส้นทางผ่าน Hormuz ได้บางส่วน แต่กำลังการขนส่งดังกล่าวยังมีข้อจำกัด ตัวอย่างสำคัญ ได้แก่ ท่อส่งน้ำมัน East-West ของซาอุดีอาระเบีย ที่มีกำลังการขนส่งสูงสุดประมาณ 7 ล้านบาร์เรลต่อวัน และท่อส่งน้ำมัน Habshan–Fujairah ของสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ที่มีกำลังการขนส่งประมาณ 1.8 ล้านบาร์เรลต่อวัน โดยใช้งานจริงประมาณ 1.1 ล้านบาร์เรลต่อวัน แม้โครงสร้างพื้นฐานเหล่านี้จะช่วยบรรเทาผลกระทบได้บางส่วน แต่กำลังการขนส่งที่สามารถหลีกเลี่ยง Hormuz ได้รวมกันยังมีเพียงประมาณ 6–7 ล้านบาร์เรลต่อวัน หรือเพียง 30–35% ของปริมาณน้ำมันที่ผ่านช่องแคบฮอร์มุซทั้งหมด

ต้นทุนการขนส่งพลังงานและความเสี่ยงด้านโลจิสติกส์

นอกจากความเสี่ยงด้านปริมาณอุปทานแล้ว ความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ยังส่งผลให้ ต้นทุนด้านการขนส่งพลังงานและโลจิสติกส์เพิ่มขึ้น บริษัทเดินเรือและผู้ค้าพลังงานต้องเผชิญกับค่าเบี้ยประกันภัยสงครามที่สูงขึ้น รวมถึงความจำเป็นในการปรับเส้นทางหรือชะลอการเดินเรือ ต้นทุนเหล่านี้มักถูกส่งผ่านกลับเข้าสู่ราคาพลังงานในตลาดโลก ขณะเดียวกัน ความเสี่ยงจากการโจมตีโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงาน เช่น แท่นขุดเจาะโรงกลั่น หรือท่าเรือส่งออกน้ำมัน ก็สามารถทำให้กำลังการผลิตลดลงชั่วคราวได้

ในภาพรวม ความเสี่ยงต่อช่องแคบฮอร์มุซซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ตลาดน้ำมันในปัจจุบันมี “Geopolitical Risk Premium” อยู่ในระดับสูง แม้ยังไม่เกิดการหยุดชะงักของการขนส่งพลังงานจริง แต่เพียงความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ดังกล่าวก็เพียงพอที่จะสร้างความผันผวนให้กับราคาน้ำมันในตลาดโลกได้

Scenario Analysis

ทิศทางของสถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างอิหร่านและสหรัฐอเมริกาสามารถแบ่งออกเป็น Best Case, Base Case และ Worst Case ซึ่งสะท้อนระดับความรุนแรงของสถานการณ์และผลกระทบต่อระบบพลังงานโลก

โดยเฉพาะราคาน้ำมันดิบ โดยตลาดน้ำมันได้เริ่มสะท้อนความเสียดังกล่าวผ่านการเพิ่มขึ้นของ Geopolitical Risk Premium โดย ณ วันที่ 9 มีนาคม ราคาน้ำมันดิบ Brent อยู่ที่ประมาณ 105.7 ดอลลาร์ต่อบาร์เรล ขณะที่น้ำมันดิบ West Texas Intermediate (WTI) อยู่ที่ประมาณ 103.3 ดอลลาร์ต่อบาร์เรล อย่างไรก็ตาม แนวโน้มของราคาน้ำมันในระยะต่อไปยังขึ้นอยู่กับระดับความรุนแรงของสถานการณ์เป็นสำคัญ ซึ่งสามารถพิจารณาได้ 3 Scenario หลัก ดังนี้

Best Case: สถานการณ์จบในระยะสั้น ความตึงเครียดจำกัดในระดับการเมืองและการตอบโต้เชิงสัญลักษณ์

ในกรณีที่ดีที่สุด ความตึงเครียดระหว่างอิหร่านและสหรัฐอเมริกาจะเกิดขึ้นในช่วงเวลาสั้นและยังคงอยู่ในขอบเขตที่สามารถควบคุมได้ โดยไม่มีการขยายความขัดแย้งไปยังประเทศอื่นในภูมิภาค และไม่ผลกระทบต่อโครงสร้างการผลิตและการขนส่งพลังงานในตะวันออกกลาง

สถานการณ์ดังกล่าวสะท้อนการประเมินว่าทั้งสองฝ่ายยังมีแรงจูงใจในการจำกัดขอบเขตของความขัดแย้งเพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบเชิงระบบต่อเศรษฐกิจโลก ภายใต้กรณีนี้ ความกังวลของตลาดมีแนวโน้มลดลงอย่างรวดเร็ว ราคาน้ำมันอาจปรับตัวขึ้นเพียงชั่วคราวจากก่อนกลับเข้าสู่ระดับที่สะท้อนปัจจัยพื้นฐาน ขณะที่ราคาทองคำมีแนวโน้มปรับตัวลดลง และตลาดหุ้นโลกมีโอกาสฟื้นตัว ในกรณีนี้ ราคาน้ำมัน Brent อาจกลับมาเคลื่อนไหวใกล้ระดับ 70–75 ดอลลาร์ต่อบาร์เรล

Base Case: สถานการณ์ยืดเยื้อ ความตึงเครียดต่อเนื่อง แต่ไม่กระทบอุปทานพลังงานโลกอย่างมีนัยสำคัญ

ในกรณีฐาน (Base Case) ซึ่งเป็นมุมมองที่ตลาดให้น้ำหนักมากที่สุด ความขัดแย้งมีแนวโน้มยืดเยื้อในลักษณะของการตอบโต้เป็นระยะหรือการปะทะผ่านกลุ่มพันธมิตรในภูมิภาค แต่ยังไม่ขยายตัวเป็นสงครามเต็มรูปแบบ และยังไม่ทำให้อุปทานพลังงานโลกหยุดชะงักอย่างมีนัยสำคัญ ภายใต้สถานการณ์นี้ ตลาดพลังงานจะยังสะท้อน risk premium ในระดับหนึ่ง ราคาน้ำมันจะเคลื่อนไหวสูงกว่าค่าเฉลี่ยระยะยาว ขณะที่ทองคำยัง

ได้รับแรงหนุนจากความไม่แน่นอน ส่วนตลาดหุ้นโลกจะผันผวนเพิ่มขึ้น แต่ยังสามารถปรับตัวได้ตามปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

นักวิเคราะห์หลายสำนัก เช่น Morgan Stanley, Goldman Sachs, JPMorgan และ Citi ประเมินว่าราคาน้ำมัน Brent ในระยะสั้นมีแนวโน้มเคลื่อนไหวในช่วงประมาณ 80–90 ดอลลาร์ต่อบาร์เรล โดย Morgan Stanley ประเมินว่าราคาน้ำมัน Brent อาจอยู่ที่ประมาณ 80 ดอลลาร์ต่อบาร์เรลในไตรมาสที่สองของปี ค.ศ. 2026 ก่อนจะทยอยปรับลดลงสู่ระดับ 70 ดอลลาร์ในไตรมาสที่สาม และประมาณ 65 ดอลลาร์ในไตรมาสที่สี่ สะท้อนมุมมองว่าผลของสงครามจะผลักดันราคาน้ำมันในระยะสั้น แต่ผลกระทบจะค่อย ๆ ลดลงหากสถานการณ์ไม่ยกระดับมากขึ้น

Worst Case: ความขัดแย้งขยายตัวและกระทบเส้นทางพลังงานโลก

ความขัดแย้งขยายตัวไปสู่การเผชิญหน้าทางทหารในวงกว้าง และส่งผลกระทบต่อเส้นทางขนส่งพลังงาน โดยเฉพาะหากเกิดการปิดกั้นหรือรบกวนการเดินเรือในช่องแคบฮอร์มุซ ภายใต้สถานการณ์นี้ ตลาดพลังงานโลกมีแนวโน้มเผชิญภาวะอุปทานตึงตัวอย่างรุนแรง ราคาน้ำมันจะปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ขณะที่ทองคำจะได้รับแรงหนุนจาก Safe-Haven Demand และตลาดหุ้นโลกอาจปรับตัวลดลงจากความกังวลต่อเงินเฟ้อ ต้นทุนพลังงานที่เพิ่มขึ้น และความเสี่ยงต่อการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก

สถาบันการเงินหลายแห่ง เช่น JPMorgan และ UBS ประเมินว่าราคาน้ำมัน Brent อาจปรับขึ้นสู่ระดับ 100–120 ดอลลาร์ต่อบาร์เรล ขณะที่บางการวิเคราะห์ เช่น Bernstein มองว่า หากเกิดการสูญเสียอุปทานขนาดใหญ่ ราคาน้ำมันอาจพุ่งสูงถึง 120–150 ดอลลาร์ต่อบาร์เรล

Global Economic Impacts under Alternative Oil Price Scenarios

Scenario	Brent Oil Price (US\$/bbl)	Oil Shock	Global GDP Impact	Global CPI Impact
Baseline	80–85	Geopolitical risk premium	-0.6%	>1.0%
Severe disruption	100–120	~4 Mbd supply loss	-1.2%	Higher inflation pressure

Source: JPMorgan Global Economics.

โดยรวมแล้ว ตลาดน้ำมันในระยะสั้นยังคงเคลื่อนไหวภายใต้ ความเสี่ยงเชิงภูมิรัฐศาสตร์ มากกว่าปัจจัยพื้นฐานด้านอุปสงค์ แม้ในปัจจุบันตลาดยังให้น้ำหนักกับ กรณีฐาน เป็นหลัก แต่ความไม่แน่นอนด้านภูมิรัฐศาสตร์ยังคงเป็นปัจจัยสำคัญที่อาจทำให้ตลาดการเงินโลกผันผวนได้อย่างรวดเร็ว หากสถานการณ์ยกระดับมากกว่าที่ตลาดคาดการณ์ไว้

ผลกระทบต่อเศรษฐกิจโลก

เมื่อเชื่อมโยงผลของแต่ละ scenario เข้ากับระดับราคาน้ำมัน จะพบว่าผลกระทบต่อเศรษฐกิจโลกขึ้นอยู่กับทั้งขนาด และ ระยะเวลาของ oil shock เป็นสำคัญ ความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ในตะวันออกกลางและความเสี่ยงต่อการขนส่งพลังงานผ่านช่องแคบฮอร์มุซมีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโลกผ่าน ภาวะช็อกจากฝั่งอุปทาน คล้ายกับเหตุการณ์ในช่วงสงครามรัสเซีย-ยูเครน ซึ่งทำให้ราคาพลังงานปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและสร้างแรงกดดันต่อเงินเฟ้อทั่วโลก

ภายใต้สมมติฐานดังกล่าว JPMorgan ประเมินว่าภายใต้สถานการณ์ปัจจุบัน ราคาน้ำมัน Brent มีแนวโน้มเคลื่อนไหวในช่วง 80–85 ดอลลาร์ต่อบาร์เรล โดยการปรับขึ้นดังกล่าวเกิดจาก Geopolitical Risk Premium มากกว่าการสูญเสียอุปทานจริงในระบบ อย่างไรก็ตาม ต้นทุนด้านประกันภัย การขนส่ง และโลจิสติกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามความเสี่ยงของการเดินเรือในตะวันออกกลาง ซึ่งจะสะท้อนกลับเข้าสู่ต้นทุนพลังงานของเศรษฐกิจโลก ส่งผลให้การเติบโตของ GDP โลกชะลอลงประมาณ 0.6% ต่อปี ในช่วงครึ่งแรกของปี ขณะที่ อัตราเงินเฟ้อ CPI โลกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมากกว่า 1%

หากสถานการณ์ยกระดับจนทำให้เกิดการสูญเสียอุปทานน้ำมันในระดับประมาณ 4 ล้านบาร์เรลต่อวัน ซึ่งคิดเป็นราวหนึ่งในห้าของปริมาณการขนส่งผ่านช่องแคบฮอร์มุซ

ราคาน้ำมัน Brent อาจปรับขึ้นสู่ระดับ 100–120 ดอลลาร์ต่อบาร์เรล และอาจทำให้การเติบโตของ GDP โลกลดลงประมาณ 1.2% ภายใต้สถานการณ์ดังกล่าว ความเสี่ยงที่เศรษฐกิจโลกจะเผชิญแรงกดดันด้านเงินเฟ้อและการเติบโตพร้อมกันจะเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

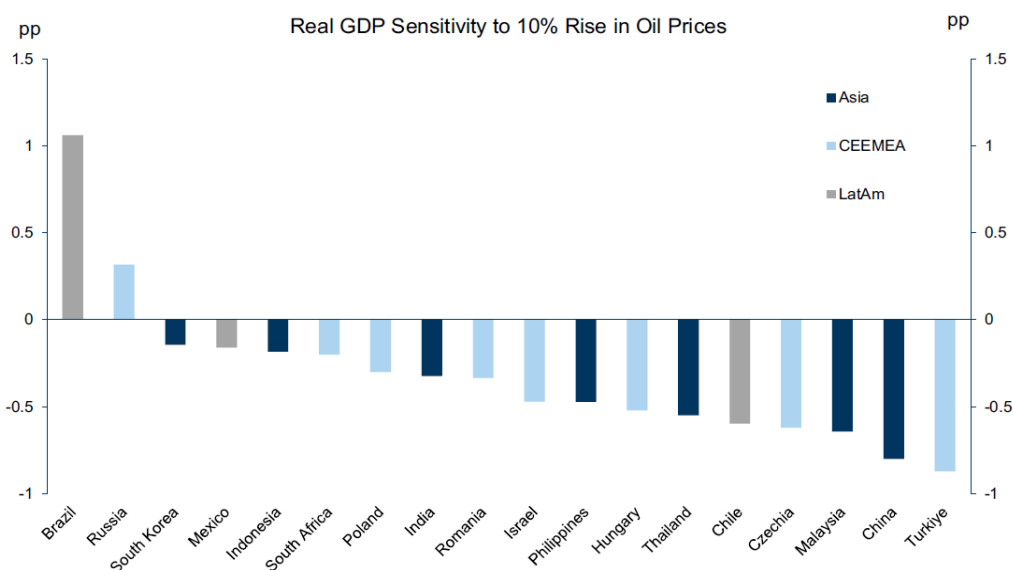
สำหรับ ประเทศเศรษฐกิจเกิดใหม่ (Emerging Markets) ผลกระทบของราคาน้ำมันมีแนวโน้มเด่นชัดมากขึ้น เนื่องจากหลายประเทศเป็นผู้นำเข้าพลังงานสุทธิ การวิเคราะห์ของ Goldman Sachs พบว่าการเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมันทุก 10% จะทำให้ระดับ GDP ของประเทศผู้นำเข้าน้ำมันลดลงประมาณ 0.2–0.7% ขึ้นอยู่กับโครงสร้างเศรษฐกิจและระดับการพึ่งพาการนำเข้าพลังงาน โดยประเทศในเอเชีย เช่น จีน อินเดีย ไทย และ มาเลเซีย มีความอ่อนไหวต่อราคาน้ำมันค่อนข้างสูง

ภายใต้ กรณีสถาน ที่ราคาน้ำมันเพิ่มขึ้นสู่ระดับประมาณ 80 ดอลลาร์ต่อบาร์เรล หรือเพิ่มขึ้นราว 25% ในช่วงครึ่งแรกของปี ก่อนจะทยอยปรับลดลงในช่วงปลายปี ผลกระทบต่อการเติบโตของประเทศในเอเชียยังอยู่ในระดับจำกัด แต่มีนัยสำคัญ โดย GDP ของ อินเดีย อาจลดลงประมาณ 0.3% ไทย ประมาณ 0.6% อินเดีย ประมาณ 0.4% มาเลเซีย ประมาณ 0.8% และ จีน ประมาณ 0.9%

หากสถานการณ์เลวร้ายและราคาน้ำมันเพิ่มขึ้นสู่ระดับ 100–120 ดอลลาร์ต่อบาร์เรล ผลกระทบต่อเศรษฐกิจอาจเพิ่มขึ้นเป็น อินเดีย 0.6% ไทย 1.3% อินเดีย 0.8% มาเลเซีย 1.5% และจีนประมาณ 1.6% ขณะที่ในด้านเงินเฟ้อ การเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมันทุก 10% มีแนวโน้มผลักดันอัตราเงินเฟ้อเพิ่มขึ้นประมาณ 0.2–0.5% โดยในกรณีฐาน อัตราเงินเฟ้ออาจเพิ่มขึ้นประมาณ 0.3% ในอินเดีย 0.5% ในไทย 0.3% ในอินเดีย 0.5% ในมาเลเซีย และ 0.3% ในจีน ส่วนในกรณีเลวร้าย อัตราเงินเฟ้ออาจเพิ่มขึ้นเป็น 0.5% ในอินเดีย 1.0% ในไทย 0.5% ในอินเดีย 0.9% ในมาเลเซีย และ 0.5% ในจีน

โดยรวมแล้ว ผลกระทบของราคาน้ำมันต่อเศรษฐกิจเอเชียมีแนวโน้มทยอยปรากฏใน ไตรมาสที่สอง และชัดเจนมากขึ้นใน ไตรมาสที่สาม ผ่านการส่งผ่านของต้นทุนพลังงานไปยังภาคการผลิต การขนส่ง และราคาสินค้าในระบบเศรษฐกิจ แม้ในกรณีฐานผลกระทบยังอยู่ในระดับที่เศรษฐกิจโลกสามารถบริหารจัดการได้ แต่หากความขัดแย้งยกระดับจนกระทบต่ออุปทานพลังงานอย่างมีนัยสำคัญ เศรษฐกิจโลกอาจเผชิญแรงกดดันในลักษณะของ ภาวะเศรษฐกิจชะลอตัวพร้อมเงินเฟ้อสูง (Stagflation) ในระยะถัดไป

Higher Oil Prices are Negative for Most Emerging Market Countries, Though Oil Exporters Benefit

Note: Estimates control for other shocks, including changes in exchange rates and broader financial conditions.

Source: Goldman Sachs Global Investment Research.

ผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย

โครงสร้างเศรษฐกิจไทยและการพึ่งพาน้ำมัน

จากการวิเคราะห์ ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของประเทศไทย ปี ค.ศ. 2021 (Input-Output Table) เพื่อประเมินความเชื่อมโยงของราคาน้ำมันกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจ พบว่าเศรษฐกิจไทยมีการใช้น้ำมันเป็นปัจจัยการผลิตในสัดส่วนค่อนข้างสูง โดยในระดับเศรษฐกิจโดยรวม น้ำมันคิดเป็นประมาณ 19.5% ของอุปสงค์ขั้นสุดท้ายของระบบเศรษฐกิจ สะท้อนบทบาทสำคัญของพลังงานในกิจกรรมการผลิต การขนส่ง และการให้บริการ

เมื่อพิจารณาในระดับอุตสาหกรรม ภาคการผลิต เป็นหนึ่งในภาคเศรษฐกิจที่มีความเข้มข้นของการใช้พลังงานสูงที่สุดในระบบเศรษฐกิจไทย โดยมี Oil Content ประมาณ 23.8% ของผลผลิตในภาคการผลิตทั้งหมด สะท้อนบทบาทสำคัญของพลังงานในกระบวนการผลิต การขนส่งวัตถุดิบ และการดำเนินงานของโรงงานอุตสาหกรรม

ภายในภาคอุตสาหกรรมยังพบความแตกต่างอย่างชัดเจนของการพึ่งพาพลังงาน อุตสาหกรรมที่มีความเข้มข้นของการใช้น้ำมันสูงที่สุด ได้แก่

1. อุตสาหกรรมยาง เคมีภัณฑ์ และปิโตรเลียม มี Oil Content สูงที่สุดในภาคการผลิต โดยอยู่ที่ประมาณ 77.3% ของผลผลิตในภาคดังกล่าว เนื่องจากน้ำมันและก๊าซเป็นวัตถุดิบหลักในการผลิตผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี พลาสติก และสารเคมีพื้นฐาน การเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมันจึงส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิตโดยตรง และอาจทำให้ผลผลิตของอุตสาหกรรมนี้ลดลงประมาณ 0.19% เมื่อราคาน้ำมันเพิ่มขึ้น 10%

2. อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ เช่น การผลิตปูนซีเมนต์ กระจก และเซรามิก มี Oil Content ประมาณ 22.4% ของผลผลิต เนื่องจากกระบวนการผลิตต้องใช้พลังงานจำนวนมาก โดยเฉพาะพลังงานความร้อนในเตาเผา ส่งผลให้อุตสาหกรรมนี้มีความอ่อนไหวต่อราคาพลังงานค่อนข้างสูง

3. อุตสาหกรรมโลหะและเครื่องจักร มี Oil Content ประมาณ 14.9% ของผลผลิต การเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมันมีผลต่อทั้งต้นทุนพลังงานและต้นทุนการขนส่งวัตถุดิบ เช่น เหล็กและโลหะ ส่งผลให้ผลผลิตของภาคส่วนนี้มีแนวโน้มลดลงประมาณ 0.01% เมื่อราคาน้ำมันเพิ่มขึ้น 10%

4. อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม มี Oil Content ประมาณ 14.4% ของผลผลิต โดยต้นทุนพลังงานส่วน

	Oil Content	Output Loss by 10% Increase in the Crude Oil Price
Agriculture	11.37%	0.01%
Manufacturing	23.84%	0.48%
Food Manufacturing	11.66%	0.01%
Textile Industry	14.40%	0.01%
Saw Mills and Wood Products	8.75%	0.01%
Paper Industries and Printing	11.36%	0.10%
Rubber, Chemical and Petroleum Industries	77.33%	2.97%
Non-metallic Products	22.43%	0.02%
Metal, Metal Products and Machinery	14.94%	0.02%
Other Manufacturing	12.54%	0.01%
Public Utilities	52.15%	0.43%
Construction	18.75%	0.00%
Trade	5.93%	0.06%
Services	7.88%	0.11%
Transportation and Communication	56.54%	0.05%
Unclassified	8.54%	0.45%
Total	19.49%	0.38%

Source: Input-Output Table 2021, NESDC and Bangkok Bank Research.

หนึ่งมาจากกระบวนการผลิตเส้นใยสังเคราะห์ การย้อม และการตกแต่งผ้า แม้ว่าผลกระทบต่อผลผลิตโดยตรงจะไม่สูงมาก แต่ราคาพลังงานที่เพิ่มขึ้นอาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันของภาคการส่งออก

5. อุตสาหกรรมอาหารและการแปรรูปสินค้าเกษตร มี Oil Content ประมาณ 11.7% ของผลผลิต โดยการใช้ น้ำมันส่วนใหญ่เกิดจากกระบวนการแปรรูป การทำความร้อน และการขนส่งสินค้าเกษตร แม้การพึ่งพาพลังงานจะต่ำกว่าอุตสาหกรรมหนัก แต่ราคาน้ำมันที่เพิ่มขึ้นยังส่งผลกระทบต่อ ราคาสินค้าอาหารผ่านต้นทุนโลจิสติกส์

6. อุตสาหกรรมกระดาษและสิ่งพิมพ์ มี Oil Content ประมาณ 11.4% ของผลผลิต โดยพลังงานถูกใช้ในกระบวนการผลิตเยื่อกระดาษและการอบแห้ง ซึ่งทำให้ผลผลิตของอุตสาหกรรมนี้มีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยเมื่อราคาพลังงานเพิ่มขึ้น

นอกจากภาคการผลิตแล้ว ภาคสาธารณสุขโภค และ ภาคการขนส่งและการสื่อสาร ยังมีการใช้น้ำมันในสัดส่วนสูง โดยภาคสาธารณสุขโภคมี Oil Content ประมาณ 52.2% ของผลผลิต ขณะที่ภาคการขนส่งและการสื่อสารมี Oil Content ประมาณ 56.5% สะท้อนบทบาทสำคัญของพลังงานในโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ การเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมันจึงมีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อค่าบริการด้านพลังงานและค่าขนส่ง ซึ่งสามารถส่งผ่านไปยังต้นทุนของภาคธุรกิจอื่นในระบบเศรษฐกิจได้

ในด้าน ภาคบริการและการค้า แม้สัดส่วนการใช้น้ำมันโดยตรงจะต่ำกว่า โดยมี Oil Content อยู่ในช่วงประมาณ 5-8% แต่ภาคส่วนเหล่านี้ยังได้รับผลกระทบทางอ้อมจากต้นทุนการขนส่งและต้นทุนพลังงานของภาคการผลิต ทำให้ราคาน้ำมันยังคงเป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดต้นทุนของระบบเศรษฐกิจไทยโดยรวม

ช่องทางการส่งผ่านผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย

นอกจากผลกระทบต่อภาคการผลิตแล้ว การเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมันยังส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยผ่าน อุปสงค์ภายในประเทศ โดยเฉพาะการบริโภคภาคครัวเรือน ซึ่งเป็นองค์ประกอบหลักของ GDP ไทย จากการวิเคราะห์ Oil Content ของ การบริโภคภาคเอกชน (Private

Consumption) พบว่ามีสัดส่วนการใช้น้ำมันประมาณ 19.2% ของการใช้จ่ายทั้งหมด สะท้อนว่าพลังงานเป็นองค์ประกอบสำคัญของค่าใช้จ่ายของครัวเรือน ทั้งในรูปของค่าเดินทาง ค่าไฟฟ้า และราคาสินค้าอุปโภคบริโภคที่มีต้นทุนขนส่งเป็นองค์ประกอบ

เมื่อราคาน้ำมันเพิ่มขึ้น ต้นทุนพลังงานที่สูงขึ้นจะส่งผ่านไปยังราคาสินค้าและบริการในหลายหมวด เช่น การขนส่งอาหาร และบริการ ทำให้ ค่าครองชีพของประชาชนเพิ่มขึ้น และอาจส่งผลให้กำลังซื้อของครัวเรือนลดลงในระยะต่อมา ผลกระทบดังกล่าวมีแนวโน้มกดดันการบริโภคภายในประเทศ ซึ่งเป็นหนึ่งในแรงขับเคลื่อนสำคัญของเศรษฐกิจไทย

ในด้านการค้าระหว่างประเทศ การเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมันมีผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันของภาคการส่งออกไทย ผ่านการเพิ่มขึ้นของต้นทุนการผลิตและต้นทุนโลจิสติกส์ จากการวิเคราะห์ Oil Content ของการส่งออกสินค้า พบว่ามีสัดส่วนประมาณ 22.0% สะท้อนว่าการส่งออกของไทยมีความเชื่อมโยงกับต้นทุนพลังงานในระดับค่อนข้างสูง ภาคการส่งออกที่มีความอ่อนไหวต่อราคาพลังงาน ได้แก่ อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ ปิโตรเคมี โลหะ และสินค้าการผลิตที่ใช้พลังงานเข้มข้น ซึ่งต้องพึ่งพาพลังงานทั้งในกระบวนการผลิตและการขนส่งสินค้าไปยังตลาดต่างประเทศ

นอกจากนี้ ราคาพลังงานที่เพิ่มขึ้นยังส่งผลกระทบต่อ ต้นทุนการขนส่งระหว่างประเทศ เช่น ค่าระวางเรือและค่าขนส่งทางอากาศ โดยเฉพาะในช่วงที่ความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ส่งผลกระทบต่อเส้นทางเดินเรือและค่าประกันภัยการขนส่ง ทำให้ผลกระทบของ Oil Shock ต่อเศรษฐกิจไทยไม่ได้จำกัดอยู่เพียงต้นทุนภายในประเทศ แต่เชื่อมโยงไปถึงความสามารถในการแข่งขันด้านราคาของสินค้าไทยในตลาดโลกด้วย

ผลกระทบต่อ GDP และเงินเฟ้อไทย

ในระดับมหภาค ผลกระทบของราคาน้ำมันต่อเศรษฐกิจไทยสามารถประเมินได้จากความสัมพันธ์ระหว่างราคาพลังงานกับการเติบโตทางเศรษฐกิจและอัตราเงินเฟ้อ โดยภายใต้ระดับราคาน้ำมัน อ้างอิงที่ประมาณ 65 ดอลลาร์ต่อบาร์เรล เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัว

Oil Price	GDP Growth (%)	Inflation (%)
Reference 65 US\$	1.5 – 2.0	1.0 – 2.0
80 US\$	0.5 – 1.0	2.0 – 3.0
100 US\$	(-0.3) – (-0.8)	3.0 – 4.0
120 US\$	(-1.5) – (-2.0)	4.3 – 5.3
150 US\$	(-3.5) – (-4.0)	6.0 – 7.0
200 US\$	(-6.5) – (-7.5)	9.0 – 10.0

Source: Input-Output Table 2021, NESDC and Bangkok Bank Research.

ในช่วง 1.5–2.0% ขณะที่อัตราเงินเฟ้ออยู่ในช่วง 1.0–2.0% ในกรณีที่ราคาน้ำมันปรับเพิ่มขึ้นสู่ระดับ 100 ดอลลาร์ต่อบาร์เรล ผลกระทบต่อเศรษฐกิจจะเริ่มมีนัยสำคัญมากขึ้น โดยความเสี่ยงของภาวะ stagflation เพิ่มขึ้น กล่าวคือ GDP อาจเข้าสู่ภาวะหดตัวในช่วงประมาณ -0.3 ถึง -0.8% ขณะที่อัตราเงินเฟ้ออาจเพิ่มขึ้นมาอยู่ในช่วง 3.0–4.0%

อย่างไรก็ตาม หากสถานการณ์ความตึงเครียดในตลาดพลังงานโลกทวีความรุนแรงจนทำให้ราคาน้ำมันเพิ่มขึ้นสู่ระดับ 120 ดอลลาร์ต่อบาร์เรล เศรษฐกิจไทยอาจเผชิญแรงกดดันมากขึ้น โดย GDP อาจหดตัวในช่วงประมาณ -1.5 ถึง -2.0% ขณะที่เงินเฟ้ออาจเพิ่มขึ้นมาอยู่ในระดับ 4.3–5.3% และหากราคาน้ำมันปรับเพิ่มขึ้นถึง 200 ดอลลาร์ต่อบาร์เรล เศรษฐกิจไทยอาจเผชิญภาวะถดถอยอย่างรุนแรง โดย GDP อาจหดตัวในช่วงประมาณ -6.5 ถึง -7.5% ขณะที่อัตราเงินเฟ้ออาจพุ่งขึ้นสู่ระดับ 9.0–10.0% ซึ่งสะท้อนการเกิดของภาวะ stagflation ที่เศรษฐกิจหดตัวอย่างมากพร้อมกับเงินเฟ้อที่อยู่ในระดับสูง

โดยรวมแล้ว การเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมันมีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยผ่าน สองช่องทางสำคัญ คือ การชะลอตัวของการเติบโตทางเศรษฐกิจจากต้นทุนการผลิตที่เพิ่มขึ้น และ แรงกดดันด้านเงินเฟ้อจากราคาพลังงานที่สูงขึ้น ซึ่งสะท้อนความเปราะบางของเศรษฐกิจไทยต่อความผันผวนของราคาพลังงานในตลาดโลก และตอกย้ำถึงความสำคัญของการบริหารความเสี่ยงด้านพลังงานในระยะยาว

Economic Research Department

References

- Daly, K., & Allen, J. (2026). EM Oil Price Sensitivities for Growth, Inflation and Monetary Policy (p. 2). Goldman Sachs Global Investment Research.
- International Energy Agency (IEA). (2026). Strait of Hormuz factsheet (pp. 2–3).
- Office of the National Economic and Social Development Council (NESDC). (2021). Thailand Input-Output Table 2021.